

Na het pelgrimeren

Dat gevoel, om na en lange dag, met net iets te veel kilometers, te arriveren en even te kunnen gaan zitten. Een glas koud drinken, schoenen uit en rugzak af. Je hebt het weer gehaald en na een lekkere douche, in de tuin met de benen omhoog in de avondzon. Eten in de boomgaard samen met de andere pelgrims aan een lange tafel en leuke persoonlijke gesprekken. Dat wil je toch elke dag ?

Na drie keer te hebben gewandeld in Frankrijk over de Chemin Compostelle (Via Gebennensis, Via Podiensis en Via Lemovicensis), weet ik het zeker; Ik wil een eigen pelgrimsherberg starten in Frankrijk. Het plan is om een oude boerderij te renoveren en om te bouwen tot een donativo overnachtingsplek voor pelgrims. Het concept is simpel en bekend, maar hoe vind je een oude betaalbare boerderij in Frankrijk die ook nog eens is gelegen dicht bij het wandelpad.

Ik neem me voor maximaal 2 jaar naar een pand te zoeken en binnen 6 tot 7 jaar moet het helemaal klaar zijn. Om dit vol te houden heb je structuur nodig dus ik vraag drie Franse pelgrims-vrienden, die ik tijdens eerder reizen heb ontmoet mij te helpen en een klankbordgroep te vormen. Dit werkt fantastisch. Daarnaast ken ik ondertussen 3 Nederlandse herbergiers die ook een hoeve hebben en ook zij staan met raad en daad paraat.

Omdat het ondoenlijk is heel Frankrijk af te speuren besluit ik dat het plaatsje Flavignac, in de Haute Vienne, mijn focuspunt is. Flavignac ligt een dag wandelen vanaf Limoges op de Via Lemonvicensis; er zijn nog weinig overnachtingsmogelijkheden en is door de nabijheid van Limoges goed met het openbaar vervoer te bereiken.

Zelfs vanaf mijn zolderkamer beleef ik op deze manier nieuwe avonturen. Een pelgrimsvriend uit Nederland stuurde mij een foto van een vervallen boerderij en zei dat dit de ultieme locatie was voor een nieuwe herberg. Via de gps data van de foto kon ik achterhalen waar het pand exact lag. Daarna monsieur "Le Maire" (de burgemeester) van het plaatsje aangeschreven met de vraag of hij wist wie de eigenaar was. Uiteraard geen reactie en dus mijn Franse

1Watermolen in Les Billanges

pelgrimsvriend Georges gevraagd te gaan bellen. Uiteindelijk bleek het een oude watermolen te zijn met een lokale eigenaar, die er zelf ook een pelgrimsherberg van wilde maken. Ik heb de hoop nog niet opgegeven en blijf de burgemeester en andere betrokkenen bewerken want zou dit pand weer op de markt komen, dan is het hopelijk voor mij.

Door de Corona is naar Frankrijk reizen niet mogelijk dus richt ik mij op de website, maar dan heb je wel een naam en logo nodig. "Le Coeur du Chemin" wordt de naam en daarna een website met een tweemaandelijks nieuwsbrief, en dat alles in het Frans. Ook laat ik artikeltjes plaatsen in alle Franse Camino nieuwsbrieven en Facebook groepen, en dat levert weer interessante nieuwe contacten op. Het idee hierachter is dat alleen lokale tips mij naar het juiste gebouw en locatie gaan brengen en dat het netwerk dus zo groot mogelijk moet worden.

Ik ben nu 6 maanden op zoek, heb ongeveer 20 panden geïdentificeerd die aan de diverse routes liggen en te koop zijn en op dit moment 4 opties die ik graag zou willen bezoeken. De nieuwsbrief gaat naar 60 personen en mijn netwerk in Frankrijk groeit. Ik heb contact met twee Franse pelgrims die zelf ook een hoeve willen starten en we helpen en informeren elkaar waar mogelijk.

Claire is een zestigjarige Française die 30 jaar geleden al te paard naar Santiago ging en na een lang verblijf in het buitenland, recentelijk is terug gekeerd naar Frankrijk. Zij zoekt een huis, en dat wil ze combineren overnachtingsmogelijkheid om daarmee ook haar pensioen aan te vullen. Door slijtage kan ze zelf niet meer lopen maar zo is ze toch dicht bij de Pelgrims. Hugo is iemand die vanuit een religieuze roeping een donativo herberg wil stichten in Frankrijk. Zijn middelen zijn helaas beperkt zodat hij sterk op zoek is naar sponsors voor deze nieuwe herberg. We wisselen adressen van panden uit en we praten over het mogelijk gezamenlijk opzetten van een nieuwe herberg.

Eén bijzondere overnachting had ik in 2018, in het plaatsje Arblade le Haut bij L'Arbloise. Het was een prachtig landhuis. Het landhuis had een brede gang in het midden over de volle lengte en op de muur van de gang had de eigenaar de kaarten van gehele Via Podiensis opgeplakt tot een kaart van 12 x 6 meter. Te groot voor een foto. Dit was al bijzonder maar toen we

aan tafel gingen werd het echt bijzonder. Kristallen glazen, vier gangen gedekt

met al het bestek en een prachtig porseleinen servies en dat alles in een prachtige statige eetkamer die de grandeur van 100 jaar geleden uitstraalde. Van het diner herinner ik met name het aperitief (alcoholisch), de wijn en de digestieve. Het landhuis staat nu te koop (700.000 Euro), maar past helaas niet in mijn budget. Zo brengt zo'n zoektocht mooie herinneringen terug.

De zoektocht duurt nog voort maar met de hulp van de medepelgrims en Sint Jakob gaat dit lukken. Als jij geïnteresseerd om de voortang te volgen, bezoek dan mijn site www.lecoeurduchemin.org.

